

AVAVOR

TATA

MENT

**L'ASSOCIACIÓ
DRETS SEXUALS
I REPRODUCTIUS**

Subjectes de drets i sobirania

Des de L'Associació considerem que la defensa de l'avortament ha de considerar-se un dret fonamental. Com a feministes i defensores dels Drets Sexuals i Reproductius entenem que la vida és molt més que la supervivència en termes biològics, que la vida és dignitat, reconeixement i comunitat. Les sexualitats i la reproducció són dimensions inherents a la nostra existència i, com a tals han de poder ser viscudes des del desig i la voluntat, alliberades de qualsevol forma de violència, sigui relacional, institucional o estructural.

L'exercici voluntari de l'avortament és indestruïble dels Drets Sexuals i Reproductius, del dret a la vida, a la integritat corporal, a la planificació familiar i a la salut. A la vegada, partim del reconeixement que el control dels cossos i la sexualitat de les dones és un dels elements originals del capitalisme i en permet la supervivència. És evident la interrelació entre la violència, el patriarcat i el neoliberalisme, on la violència contra les dones és un mecanisme històric de control social.

Des de L'Associació entenem que la transformació del sistema econòmic i social és indispensable per garantir el control dels nostres cossos i de les nostres sexualitats. I, per tant, entenem que necessitem d'una nova proposta social, econòmica, cultural i política i compartim la defensa de la sobirania corporal que assenyala l'acció sinèrgica del colonialisme, el neoliberalisme i l'heteropatriarcat en el sotmetiment dels cossos de les dones i de les persones heterodissidents en pro a la producció i la reproducció social. Així doncs, reivindiquem l'alliberament dels cossos, les sexualitats i la

reproducció de qualsevol ordre políticoeconòmic basat en el seu control. L'avortament ha de ser reconegut com a dret fonamental de les dones i les persones que poden quedar-se embarassades. Qualsevol tipus de penalització, criminalització o restricció no suposa altra cosa que una expressió cruenta de violència masculista institucional que ens subordina a l'imperatiu reproductiu, una imposició sobre els nostres cossos i les nostres vides que ens nega com a subjectes de drets i com a col·lectiu sobirà

Universalitat i inalienabilitat: ni exclusions, ni desigualtats

Quan parlem de drets partim de la premissa que un dret, allò que és degut a tota persona, ha de basar-se sempre en el principi d'universalitat. Qualsevol desigualtat o exclusió suposa, sense cap mena de dubte, una greu vulneració. Per a l'exercici del dret a l'avortament imprescindible garantir l'accés a l'atenció sanitària. És imprescindible entendre l'abordatge de la salut des de la garantia d'un dret fonamental i cal que s'estableixin les condicions per a una atenció sanitària universal, de qualitat, i sostenible sobre la base d'una gestió eficient, eficaç i transparent. La falta d'accés a l'assistència sanitària de la població migrada i refugiada és racisme institucional. És imprescindible que els sistemes de salut superin les barreres culturals i lingüístiques i es realitzi un abordatge multidisciplinari intercultural.

El sabers i les pràctiques expertes al servei de les persones: per un model dialògic de salut

El nostre recorregut ens porta a fer un reconeixement explícit a la tasca de totes les xarxes,

entitats, professionals i associacions que, arreu del món, treballen per garantir el dret a l'avortament i acompanyar les dones i persones gestants al llarg d'aquest procés. L'existència d'aquests espais, molt sovint, desafia jurisdiccions i codis penals que persegueixen el dret a l'avortament i, és gràcies a la seva presència, que moltes persones poden accedir a informació de qualitat, a fàrmacs i a un suport que el sistema els nega, reduint els riscos que la clandestinitat comporta.

Fa més de trenta anys que a L'Associació ens arriben demandes, denúncies i situacions de tot tipus en relació a l'avortament, d'aquí i d'arreu del món. Malauradament, gran part d'aquestes narren experiències molt dures per la persecució i clandestinitat, vivències desagradables en el marc de l'atenció sanitària, del tracte i comentaris de menyspreu de professionals. Per aquest motiu esmercem tants esforços a continuar posant l'avortament en l'agenda política allà on anem i on som. No només es tracta de garantir o realitzar un servei que la llei reconeix, sinó aprendre a fer-ho respectant la premissa deontològica *primum non nocere* (en primer lloc, no fer mal), entenent que l'abast d'aquesta també fa referència al benestar psicoemocional, a no fer sentir malament i aprendre a acompanyar.

El recorregut de les defensores de Drets Sexuals i Reproductius, atacades i amenaçades pels poders hegemònics, ha de ser reconegut, garantit i protegit. No només és imprescindible per la transgressió de legislacions criminals que neguen drets sinó, també, per les motivacions que marquen les seves actuacions: donar suport i vetllar pel benestar de les dones i de qualsevol persona gestant que decideix

avortar. Des de L'Associació volem recollir aquestes experiències i defensem un model dialògic de salut que pugui acollir les queixes existents, els malestars que es generen, que prengui d'exemple les prioritats que regeixen la tasca dels grups d'autogestió per aprendre a millorar l'atenció a l'avortament, una atenció pública, universal i de qualitat.

I des d'aquests tres eixos de pensament ideològic REIVINDIQUEM:

1. UNA NOVA LEGISLACIÓ QUE NO CONTEMPLI TERMINIS RESTRICTIUS I FOMENTI LA CAPACITAT DE DECISIÓ I AGÈNCIA DE LES DONES EN QUALSEVOL MOMENT DE L'EMBARÀS

a. Eliminar el període de reflexió de 3 dies i qualsevol altra mesura dissuasòria i obligatòria que posi en qüestió la decisió de les dones.

b. Eliminar els terminis legals basats en les setmanes de gestació i que redueixen la capacitat de decidir de les dones.

c. Eliminar les barreres d'edat que situen les més joves amb la capacitat de decidir supeditada a la voluntat adulta.

2. MENTRE NO HI HAGI CANVI DE LLEI, CAL REGLAMENTAR LA INTERPRETACIÓ DE L'ACTUAL EN FAVOR DE LA DECISIÓ DE LA DONA O PERSONA GESTANT

És a dir, en totes les situacions cal recordar que la llei exposa clarament que *"s'interpretaran de la manera més favorable per a la protecció i eficàcia dels drets fonamentals de la dona que sol·licita*

la intervenció, en particular, el seu dret al lliure desenvolupament de la personalitat, a la vida, a la integritat física i moral, a la intimitat, a la llibertat ideològica i a la no discriminació" (Art.12).

a. Recuperar el consens de la definició de gestació i la implicació que això té per a l'ampliació de les setmanes de gestació obligades pels terminis de la llei.

b. Recuperar el text legal de la llei i reglamentar definitivament l'educació sexual i l'accés universal a l'anticoncepció amb el pressupost públic assignat que això suposi.

3. MENTRE NO HI HAGI CANVI DE LA LLEI, CAL FER CANVIS IMPRESCINDIBLES EN LA IMPLEMENTACIÓ ACTUAL

a. Informació. La informació ha de ser clara i visible, amb una difusió prou àmplia i accessible com per poder arribar a tothom. S'han de fer campanyes de sensibilització ciutadana per erradicar l'estigma de l'avortament.

b. Formació. Totes les persones professionals que estan o poden estar en contacte amb dones i persones embarassades que sol·liciten avortar han d'estar capacitades, informades, especialitzades i disposades a atendre-les sense prejudicis ni interferir en les seves decisions, garantint-ne els drets i acompanyant-les en tot el procés promovent l'autonomia i les decisions informades.

A més, és imprescindible que tinguin una actitud empàtica, un abordatge feminista interseccional i un enfocament de Drets Sexuals i Reproductius (DSIR).

c. Generació de coneixement. Les institucions responsables estan obligades a rendir comptes i oferir informació de qualitat i fiable. Cal fer un canvi de paradigma en la recollida i anàlisi de les dades sobre avortaments i promoure l'estudi i investigacions al respecte que afavoreixin la millora de la vida de les dones en aquest àmbit.

d. Objeció de consciència. Totes les institucions involucrades en l'avortament han d'assegurar la disponibilitat de persones professionals capacitades, formades i amb la voluntat d'assegurar-lo i vetllar-lo. Cal revisar aquesta regulació, la seva implementació i fer-ne un seguiment exhaustiu, obligar-ne al compliment i demanar les declaracions públiques d'aquells professionals que es declarin objectors per tal de no permetre que participin en els equips que han d'oferir el servei ni puguin obstaculitzar-lo de cap altra forma.

Cal dissenyar un model de declaració únic, que contempli les recomanacions bioètiques respecte l'argumentació, a utilitzar en tots els centres sanitaris de la xarxa pública per tal d'assegurar l'uniformitat dels criteris emprats i facilitar-ne la regulació. Igualment necessitem disposar d'un mapeig territorial que faci seguiment de la disponibilitat professional a realitzar la intervenció mitjançant els dos mètodes (farmacològic i instrumental) entre els quals la dona o persona gestant pot triar. A més, cal abolir qualsevol contracte o conveni públic amb centres sanitaris que tinguin com a mandat institucional objectar i no oferir el servei a la demanda d'avortament.

Aquestes propostes les vinculem a la llei actual i mantindrem la reivindicació d'aconseguir una futura legislació on la possibilitat d'objectar, en una pràctica mèdica reconeguda a nivell poblacional

com un dret a la salut, sigui impossible dins d'un sistema públic que la defensa (com ja ha passat en altres procediments sanitaris).

e. Distribució territorial i estructura dels serveis. Cal reformular els circuits territorials i treballar per garantir l'accés de les dones de forma equitativa a tot el territori. L'expertesa i coneixement dels equips professionals que han d'atendre un avortament és fonamental per garantir-ne l'equitat i qualitat en l'atenció. Cal conèixer totes les tècniques existents i fer-ho de forma activa, i activista, per oferir l'acompanyament necessari a l'hora de crear unitats especialitzades en IVE als hospitals de referència de cada regió sanitària.

Tenir centres especialitzats i motivats al territori, militants a favor de l'avortament que es constitueixen com a espais de seguretat per a les persones que el demanen, és un actiu imprescindible per a la xarxa sanitària pública.

Cal normalitzar i dignificar la intervenció per poder donar el poder de decisió a les dones i el prestigi professional d'actuació a tots aquells equips que les acompanyin en el procés. Així doncs, és urgent canviar l'imaginari associat a l'avortament i començar a pensar-lo com un exercici de drets sobre el propi cos i sobirania, una decisió que contribueix a millorar la vida de les dones.

És moment de ser valentes i posar les persones en el centre de les polítiques públiques. Assistim diàriament a l'impacte específic que la pandèmia global de la COVID-19 té sobre els Drets Sexuals i Reproductius però també vivim respostes inspiradores sorgides des del treball col·lectiu entre les professionals i les defensores dels drets sexuals i

reproductius per donar resposta a les necessitats vitals de les dones. A Catalunya, es va aprovar una regulació especial durant l'estat d'alarma amb la qual s'agilitzava l'accés a serveis d'avortament i va reduir, a només una, les visites als centres de salut, recolzada via telemedicina. Ha estat una de les mesures de més èxit i que han facilitat l'accés a l'avortament per a les dones, i cal lluitar perquè sigui una mesura que es mantingui de forma permanent.

Prendre aquestes experiències de coproducció de política pública és imprescindible per fer front a la situació actual. Cal que les institucions també es comprometin i assumeixin les reivindicacions compartides en aquest document.

Com a defensores de Drets Sexuals i Reproductius instem els governs i institucions que desenvolupin i implementin mesures creatives dotades de recursos i mitjans, centrades en les persones i construïdes conjuntament per garantir aquests drets. Amb aquest objectiu posem i ens posem a disposició amb totes les nostres capacitats, coneixements, expertesa i voluntat col·laborativa de servei públic per seguir aportant propostes transformadores adreçades a construir una societat més justa.

